

TRANTOR [...] Hlavné mesto prvého Galaktického impéria. Za Cleona I. zažilo svoju „labutiú pieseň“. Na prvý pohľad vyzeralo na vrchole síl. Jeho plocha presahovala 500 miliónov kilometrov štvorcových, bolo úplne prekryté kupolami (s výnimkou imperiálneho paláca a jeho okolia) a jeho nekonečné priestory siahali až pod kontinentálne platne. Malo 40 miliárd obyvateľov, a hoci vykazovalo mnoho známk toho, že sa v ňom zbierajú problémy (jasne viditeľných pri spätnom pohľade), ľudia ho nepochybne pokladali za legendárne „večné mesto“ a nečakali, že by sa niekedy mohlo [...]

GALAKTICKÁ ENCYKLOPÉDIA

2 ÚTEK

6

Hari zdvihol zrak. Akýsi mladík sa postavil rovno pred neho a premeral si ho so zmesou pohrdania a pobavenia. Vedľa neho stál druhý, možno ešte o čosi mladší. Obaja boli urastení a priam z nich vyžarovala telesná sila.

Oblečení boli podľa extrémnej trantorskej módy – vyzývavá zmes farieb, široké opasky so strapcami, okrúhle klobúky s veľkou strieškou a prenikavo ružovou stuhou, čo vzadu visí až na krk.

Pripadali mu smiešni, a tak sa pousmial.

Ten rovno pred ním vyštekol: „Z čoho sa vyškieraš, ty aušus?“

Seldon ignoroval urážlivé oslovenie a bez hnevu odvetil: „Ospravedlňte, prosím, ten môj úsmev. Len som vychutnával váš kostým.“

„Kostým? Kostým?! A čo máš na sebe ty, ha? Azda tým handrám nehovoriš šaty?“ Vystrel ruku a dal mu frčku do goliery na bunde. Seldon vnímal, aká je hanebne ťažká a nevýrazná v porovnaní s farbami a materiálmi dvojice mladíkov.

„Je mi ľúto, že moje šaty vyzerajú tak provinčne. Iné nemám.“

Nemohol si nevšimnúť, že zopár ďalších návštevníkov parku sa ticho dvíha a odchádza. Vyzerali, akoby čakali problémy a nechceli s tým mať nič spoločné. Uvažoval, či sa vyparí aj jeho nový priateľ Hummin, no neodvážil sa odtrhnúť

zrak od mladíka, ktorý sa ho snažil konfrontovať. Jemne sa odtiahol v kresle.

„Ty si provinciál?“ chcel vedieť mladík.

„Presne tak. Podľa toho vyzerá aj môj úbor.“

„Úbor? To je čo za slovo, že úbor? Zase dajaká provinčnosť?“

„Chcem tým povedať, že som z provincie, a preto vám pripadá divný aj môj odev. Som tu len na návšteve.“

„Z ktorej planéty?“

„Z Heliconu.“

Mladík zvrátil obočie. „O tom som nikdy nepočul.“

„Nie je to veľká planéta.“

„Prečo sa na ňu nevrátiš?“

„Mám to v úmysle. Zajtra odlietam.“

„Skôr! Hneď teraz!“

Mladík sa pozrel na kumpána. Seldon urobil to isté a pritom letmo zachytil aj Hummina. Neodišiel, no okrem nich a tej dvojice už v parku neostal nik iný.

Hari povedal: „Nadnes som plánoval prehliadku mesta.“

„Nie. To nechceš. Padaj domov, a hneď!“

Seldon sa usmial. „Nie. To neurobím.“

Mladík sa pozrel na kumpána. „Páčia sa ti tie jeho handry, Marbie?“

Až teraz sa ozval aj druhý: „Nie,“ vyhlásil. „Sú odporné. Je mi z nich na vracanie.“

„Nemôžeme ho nechať, nech tu ďalej pohoršuje ľudí, Marbie. Nie je to zdravé.“

„To máš pravdu, Alem,“ súhlasil kumpán.

Alem sa uškrnul. „Tak vidíš. Počul si Marbieho.“

Nato sa ozval aj Hummin: „Pozrite sa, vy dvaja – Alem, Marbie či ako sa to voláte. Tak ste sa zabavili a teraz už choďte, dobre?“

Alem, ktorý bol mierne naklonený k Seldonovi, sa vzpriamril a obrátil. „A ty si kto?“

„Do toho ťa nič,“ odsekol Hummin.

„Si z Trantoru?“ chcel vedieť Alem.

„Ani do toho ťa nič nie je.“

Alem sa zamračil a vyhlásil: „Obliekaš sa ako Trantorčan. O teba sa nezaujímame, tak radšej vypadni.“

„Mám v úmysle tu ostať. To znamená, že sme na vás dvaja. Dvaja na dvoch, to nevyzerá na bitku, o akú by ste stáli. Čo keby ste utekali po ďalších, aby ste zvládli dvoch protivníkov?“

Seldon povedal: „Aj ja si myslím, že by ste asi mali ísť, kým sa dá, Hummin. Je od vás pekné, že ma chcete ochraňovať, ale nerád by som, aby vám ublížili.“

„Títo dvaja nie sú nebezpeční, Seldon. Sú to len trápni dezoláti.“

„Dezoláti?!“ To slovo Alema nečakane rozzúrilo a Seldon musel uvažovať, či na Trantore nemá hanlivejší význam ako na Helicone.

„Počuj, Marbie,“ vrčal mladík, „ty sa postaraj o toho druhého a ja strhám handry zo Seldona. Chceme jeho, nie toho chumajka. A teraz...“

Prudko vystrel ruky, schmatol ho za golier a trhol ním nahor. Seldon sa zdanlivo inštinktívne odtiahol a prevrhol sa aj s kreslom. Chytil ho za obe ruky, vykopol nohou a kreslo sa zrútilo na zem.

Alem mu nevedno ako preletel cez plece, vo vzduchu sa skrútil a tvrdo dopadol na zem. Nepekne si pritom narazil krk aj chrbát.

Seldon sa svižne presunul za spadnuté kreslo a pozrel na protivníka. Keď videl, že len nehybne leží, fľochoľ po druhom.